

Kız ve Ay Kirpisi

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Ay Kirpisi

Ebru Mina TOMURCUK

Yumuşak bir yaz gecesi, gökyüzü koyu maviye dönerken Lily adında bir kız arka kapısından dışarı çıktı. Ne olur ne olmaz diye açık mavi puantiyeli elbisesini ve kırmızı yağmur çizmelerini giymişti. Ay, ağaçların üzerinde yuvarlak ve parlak asılıydı. Lily böyle geceleri severdi; dünya sessiz ve sırlarla dolu hissedirdi. Bahçe yolunda parmak uçlarında yürüdü, ne bulacağını merak ediyordu.

Lily kıvrıla kıvrıla giden bir patikayı izleyerek ormana girdi; yapraklar fısıldıyor, hava yosun kokuyordu. Ateş böcekleri genellikle burada dans ederdi, ama bu gece orman karanlık ve hareketsizdi. Lily nereye gittiklerini merak etti. Küçük bez çantasını sıkıca tuttu ve kulak kabarttı. Yakınlarda bir yerde, küçük bir şey eğretili otlarının arasında hışırdıyordu.

Sonra Lily bir parıltı gördü. Bu bir ateş böceğinin altın kıvılcımı değil, yumuşak, gümüşü bir ışıktı. Bir çalının arkasında, kavun gibi yuvarlak, dikenleri soluk ay beyazlığında parlayan ve hafifçe maviye çalan küçük bir kirpi oturuyordu. Ay şeklinde düğmesi olan minik bir ot çantası vardı. Lily durdu ve baktı. Daha önce hiç parlayan bir kirpi görmemişti.

"Merhaba," dedi Lily yumuşak bir sesle, onu korkutmamaya çalışarak. Kirpi koyu, sevecen gözleri ve küçük siyah burnuyla dışarı baktı. "Merhaba," diye fısıldadı. "Seni korkuttuysam özür dilerim. Ay dolunay olduğunda dikenlerim parlar." Lily biraz daha yaklaştı. "Çok güzeller," dedi. "Küçük ay ışıkları gibi." Kirpinin burnu seğirdi ve utangaç bir gülümseme verdi.

"Benim adım Lily," dedi. "Seninki ne?" Kirpi minik patilerini kıpırdattı. "Bana Ay Kirpisi derler," dedi. "Sanırım parlamam yüzünden." Lily kıkırdadı. "Çok güzel bir isim." Düz bir taşın üstüne oturdu. "Neden burada tek başınasın?" Ay Kirpisi iç çekti. "Kayıp ateş böceklerini arıyorum," dedi. "Evlerine giden yolu bulamıyorlar."

Ay Kirpisi ot çantasını açtı. İçinde üç minik ateş böceği vardı; altın ışıkları soluk ve titrek yanıyordu. "Karanlıkta kafaları karıştı," dedi. "Çayırları çok uzakta ve uçmaya çok korkuyorlar." Lily küçük ateş böceklerine baktı. Işıkları ne kadar soluktu. "Onlara yardım edebiliriz," dedi. "Bu ormanları bilirim. Onları birlikte evlerine götürebiliriz." Ay Kirpisi'nin gözleri parladı.

Lily elini uzattı ve Ay Kirpisi dikkatlice avucuna tırmandı. Dikenleri yumuşakça parlıyor, yolu aydınlatıyordu. Üç ateş böceği yakında havada durdu, minik kanatları titriyordu. "Endişelenmeyin," dedi Lily onlara. "Sizi evinize götüreceğiz." Ateş böceklerinin ışıkları biraz daha parlak titredi. Ay Kirpisi gülümsedi. "Sana güveniyorlar," dedi. Ve birlikte karanlık ormana doğru yola çıktılar.

Patika karanlıktı, ama Ay Kirpisi'nin parıltısı çevrelerinde yumuşak bir ışık çemberi oluşturunuyordu. Lily yavaş yürüdü ki ateş böcekleri onu takip edebilsin. "Çayırınız nerede?" diye sordu. "Yaşlı meşe ağacının yakınında," dedi Ay Kirpisi. "Derenin ve uzun otların ötesinde." Lily başını salladı. Yolu biliyordu. Ateş böcekleri yakında uçtu, altın ışıkları hâlâ soluktu ama giderek daha kararlı yanıyordu.

Suyun düz taşların üzerinden şırıldayarak aktığı dereye geldiler. Lily basamak taşlarının üzerinde dikkatlice yürüdü, kırmızı çizmeleri birazcık su sıçrattı. Ay Kirpisi omzuna tutundu. Ateş böcekleri suyun kenarında duraksadı. "Sorun değil," dedi Lily. "Sizi bekleriz." Ateş böcekleri tek tek karşıya süzüldü, her cesur kanat çırpışında ışıkları biraz daha parladı.

Karşı tarafta uzun otlar gece esintisinde salınıyordu. Ay Kirpisi minik patisiyle işaret etti. "Çayır hemen ötede," dedi. Ama ateş böcekleri yorgundu ve ışıkları yeniden soldu. Lily otların arasına oturdu. "Biraz dinlenelim," dedi. "Neredeyse geldik." Ay Kirpisi yanına yerleşti, dikenleri yumuşak bir ışık saçıyordu. Ateş böcekleri kendilerini güvende hissederek yakına sokuldu.

Dinlenirlerken Lily sordu: "Dikenlerin neden parlıyor?" Ay Kirpisi bir an düşündü. "Ay bana ışık veriyor," dedi, "böylece karanlıktakilere yardım edebiliyorum." Lily gülümsedi. "Bu çok nazık bir şey," dedi. "Seni ilk gördüğümde biraz emin olamamıştım," diye itiraf etti. "Ama şimdi seninle tanıştığım için mutluyum." Ay Kirpisi'nin gözleri parladı. "Ben de mutluyum," dedi. "Dostluk, birbirimizi anladığımızda büyür."

Ateş böcekleri kıpırdanmaya başladı. Işıkları titrediy, sonra parlady; sanki yeni bir cesaret bulmuşlardı. "Bak!" diye haykırdı Lily. "Parlıyorlar!" Ay Kirpisi ayağı kalktı. "Hazırlar," dedi. "Hadi gidelim." Lily uzun otların arasından öncölük etti ve ateş böcekleri onu izledi; altın ışıkları artık parlak ve kararlıydı. Ay Kirpisi'nin parıltısı önlerindeki yolu aydınlattı ve karanlık orman sıcak ve dostça hissettirdi.

Sonunda çayıra ulaştılar. Çayır, minik yıldızlar gibi dans eden ateş böcekleriyle doluydu. Kayıp üç ateş böceği sevinçle ısıldayarak onlara katılmak için ileri fırladı. "Başardık!" diye sevindi Lily. Ay Kirpisi yumuşak gülümsemesini gösterdi. "Onların evlerini bulmalarına yardım ettin," dedi. "Teşekkür ederim, Lily." Ateş böcekleri neşeyle parlayan bir dansla etraflarında döndü.

Lily ve Ay Kirpisi yosunlu bir kütüğün üstüne oturup ateş böceklerini izledi. "Evlerine döndükleri için mutluyum," dedi Lily. "Ve bir dost bulduğum için de mutluyum." Ay Kirpisi başını salladı. "Ben de," dedi. "Emin olamadığında bile cesur ve naziktin." Lily onun parlayan dikenlerine baktı. "Yarın gece yine gelir misin?" diye sordu. "Çok isterim," dedi Ay Kirpisi. "Hem de çok."

Ay batmaya başladığında Lily gitme zamanının geldiğini anladı. Ay Kirpisi yanında, ormanın içinden geri yürüdü. "İyi geceler, dostum," dedi ağaçların kenarında. "İyi geceler, Lily," diye fısıldadı. "Beni anladığın için teşekkür ederim." Lily dikenlerine dikkat ederek onu usulca kucakladı. Sonra yumuşak parıltısının eğrelti otlarının arasında kayboluşunu izledi.

Bahçesine döndüğünde Lily gözlerini aya kaldırdı. Parlayan dikenli küçük kirpiyi ve çayırlarında güvende olan ateş böceklerini düşündü. Kalbi dolu ve sıcacık hissetti. Ayın altında gerçek bir dost bulduğunu biliyordu. Ve uykuya dalarken gülümsedi; dostluğun anlayışla büyüdüğünü ve gecenin içinde yumuşak bir sihir barındırdığını biliyordu.